

Motion till riksdagen

1989/90:Fi732

av Kjell-Arne Welin (fp)

Den offentliga sektorn

För att bara på några rader sammanfatta årets nådiga lunta ger den en mörk bild av den svenska ekonomin. Finansministern och hans regering konstaterar att det krävs en fortsatt stram ekonomisk politik för att vända utvecklingen. Näringslivet beräknas bli effektivare genom skärpt konkurrens och mindre regleringar. För den offentliga sektorn gäller att också den måste bli effektivare – det dock genom en bättre användning av existerande resurser.

Av detta kan man dra många slutsatser, en är att det är lättare att peta på verksamheter som man inte själv har skapat eller sitter i. En reell bättre användning av existerande resurser måste i klartext, också för den offentliga sektorn, innebära att pengarna så långt över huvud taget är möjligt används i och för de verksamheter de avsetts för och inte holkas ur på vägen av överflödigt, tungrodd och fördyrande administration.

I ett läge där vi t.ex. inte längre kan ge skolbarn egna böcker, måste snåla med hjälp till handikappade, inte kan ge gamla ett värdigt boende, vårdköer växer och kommunikationsnät förfaller är det orimligt att centrala myndigheter och alltför många delnivåer tillåts ta mer och mer av resurserna och i praktiken stjåla både tid och pengar.

Vi hävdar att så är fallet. Vi menar också att det är resultatet av att vi alltför sällan omprövar verksamheter som en gång införts, kontrollerar om de utfallit så som en gång var tänkt, utvecklats åt fel håll, måste anpassas till nya tiders krav eller över huvud taget längre behövs.

Vi hävdar att en utvärdering och omprövning nu är ett minimikrav. Först på den listan måste ställas AMS och SÖ, två statliga överstyrelser, som får fortsätta att styra och ställa fast de inte längre behövs, vare sig på central- eller mellannivå.

Rätt använda resurser vore här att organisera om verksamheten så att dessa går direkt till den "lägsta" nivån, dvs. den som konkret och praktiskt handhar verksamheten. Baspersonalen kan verksamheten och sitt jobb, de är kapabla att ta ansvar både för de mål som gäller och de medel de tilldelas utan den "hjälp" uppifrån, som i stället blivit både ett produktivitets- och kreativitetshinder och dessutom kostsamma sådana. Dubbelarbete inte att förglömma.

Det är inte rakt över möjligt att jämföra näringslivet och den offentliga sektorn. Men en tankeställare borde onekligen vara de stora besparingar man i den privata sektorn gör på mindre byråkrati, kortare beslutsvägar och handläggningstider.

Hemställan

Mot. 1989/90

Fi732

Med hänvisning till det anförda hemställs

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att låta utreda en kraftig reduktion av AMS centrala kansli, ¹]

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att låta utreda en kraftig reduktion av SÖ:s centrala kansli, ²]

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet att öka effektiviteten i den offentliga sektorn genom skärpt konkurrens och mindre regleringar,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet att undanröja produktivitetshämmande mellannivåer i den statliga förvaltningen.

Stockholm den 25 januari 1990

Kjell-Arne Welin (fp)

¹ 1989/90:A294

² 1989/90:U6338